

Forløb, at det derved vil blive istand til ved Siden af sine øvrige Udgifter at bære Udgiften paa Gjælden til Soro Academi, saaledes nedsat som i § 24 foreslaaet. Hvad der imidlertid fremfor alt Andet har bevrøget de omtalte Medlemmer til at gaae ind paa § 24, som den foreligger, og til navnlig at nøies med, at de i sammes første Punktum foreslaaede Vættelser kun skulle gjælde for de 5 nærmeste Aar, det er den Omstændighed, at alle Commissionens Medlemmer have erøedes om i § 29 at opstille et Forslag, sigtende til Tilveiebringelsen af et nyt Theater, idet hele Commissionen, saaledes som nærmere udviklet nedenfor ved § 29, vedkjender sig den Anskuelse, at Theatrets nuværende Gjæld til Soro Academi i saa Fald fuldstændigt bør bortfalde.

§ 25.

Den Omstændighed, at Statskassens Tilskud til Theatret hidtil er blevet bestemt ved den aarlige Finantslov og saaledes kun for eet Aar ad Gangen, har i mange Maader maattet virke hemmende paa Theaterstyrelsen. Idet denne nemlig ikke har følt sig aldeles sikker paa, hvorvidt den vilde kunne forvente det samme Tilskud til Theatret for det eller de følgende Aar, har den stedse maattet indskrænke sig til kun at have det nærmeste enkelte Aar for Die. Men dette har, selv afset fra det Slappende og Medtrykkende, der ligger heri, ikke kunnet andet end forøge Udgifterne, da Theaterstyrelsen som Følge deraf ikke har kunnet træffe sine oeconomicke Arrangements enten længere Tid forud eller for en længere Tid ad Gangen, hvad der ofte og i flere Retninger har været til Hinder for at faae dem foretagne paa de bedste og gunstigste Vilkaar. Skal Theaterstyrelsen kunne indrette sin hele Huusholdning paa den meest oeconomicke Maade, er det derfor vistnok nødvendigt, at Statskassens Tilskud bestemmes for et ikke altfor kort Tidsrum. Det kan derhos ifølge Sagens Natur ikke være andet, end at mere og mindre gunstige eller ligesvem ugunstige Aar altid vilde verke ved Theatret, uden at det staaer i Theaterstyrelsens Magt at afværge dette, og da man folgeligt er i høi Grad

udsat for at faae et urigtigt Indtryk af Resultatet af Theatrets Virksomhed ved kun at betragte et enkelt Theateraar, er det ikke mindre i Statskassens end i Theatrets egen Interesje, at dette sidste ubindret og uforstyrret og under uforandrede Vilkaar kan fortsætte sin Virksomhed i en vis Mærække, indenfor hvis Grændser det tør antages, at Virkningerne af de gunstige og de ugunstige Aar vilde opveie hinanden, saa at den lovgivende Magt ved dens Slutning med nogenlunde Sikkerhed og Klarhed kan bedømme det hele Resultat og den deraf følgende Status og tage sin Beslutning, om der skal fortsættes uforandret paa samme Maade, eller om der skal indtræde en Forandring i Forholdet.

Det var derfor ogsaa allerede af den i 1851 nedsatte Commission foreslaaet, at Statskassens Tilskud skulde bestemmes for flere Aar ad Gangen, og den i Henhold dertil i Lovudkastet af 1851 optagne Bestemmelse valte heller ikke i Principet Modsigelse under dets tvende Behandlinger i Folkethinget.

I 1851 troede man dog at kunne nøies med at fastsætte Tilskudet for 5 Aar ad Gangen, men en Betragtning af Theatrets Virksomhed i den siden da forløbne Mærække og navnlig af dets Virksomhed i de 9 sidste Theateraar synes nofsom at godtgjøre, at 5 Aar ere en for kort Tid, til at Theaterstyrelsen indenfor samme kan røre sig med den ønskelige og nødvendige Frihed, og til at de forskjellige Momenter ret kunne ventes at vilde gjøre sig gjældende, som maae antages tildeels i modsat Retning efterhaanden at vilde paavirke Theatrets oeconomicke Stilling, og Commissionen har derfor i § 25 troet at burde foreslaae, at Statskassens Tilskud til Theatret fastsættes paa eengang for de 10 første Aar. I Løbet af disse 10 Aar vilde Theatrets oeconomicke Forhold neppe kunne forandre sig synderligt, og der kan formeentligt heller ikke iøvrigt befryktes mislige Følger deraf, naar hensees til de af Commissionen i de øvrige Paragrapher foreslaaede Bestemmelser, der paa flere Punkter opstille lovbestemte Grændser, indenfor hvilke Styrelsen maa holde sig, ligesom det jo derhos altid vil staae til den lovgivende Magt, som til enhver Tid vil have